

Predmet: *Beli Manastir* – optuženi Zoran Vukšić i dr.

Ponovljeni postupak

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine K-Po2 9/13

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Objavljivanje presude: 29.05.2015.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Nakon većanja i glasanja, sudsko veće je donelo, a predsednik veća, sudija Dragan Mirković, javno objavio presudu kojom je optužene Zorana Vukšića, Slobodana Strigića i Branka Hrnjaka oglasilo krivim zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, i osudilo na kazne zatvora, i to: Zorana Vukšića u trajanju od 20, Slobodana Strigića od 15 i Branka Hrnjaka od 5 godina. Sudsko veće uputilo je oštećene da imovinsko-pravni zahtev ostvaruju u parnici.

Obrazlažući u kratkim crtama objavljenu presudu, predsednik veća se prvo osvrnuo na radnje izvršenja koje se stavljaju na teret optuženom Zoranu Vukšiću. Naveo je da je u ponovljenom postupku sudsko veće oglasilo krivim Zorana Vukšića za ubistvo Adama Barića i pokušaj ubistva njegove supruge Ane Barić, takođe za napad na civilno stanovništvo u selu Kozarac i ranjavanje civila Josipa Vida, te za nečovečno postupanje i povrede telesnog integriteta prema licima koja su bila zatvorena u prostorijama SUP-a Beli Manastir, iz istih razloga kao i prilikom donošenja prvostepene presude 16. juna 2012. godine. U odnosu na ubistvo porodice Čičak, i to Mate, Ivana, Vinka i Ante, za koje se kao saizvršioци terete svi optuženi, naveo je da je veće imalo težak zadatak, jer nije bilo očevidaca, a obdukcija tela žrtava je izvršena znatno kasnije, tek kada su ista ekshumirana. Nesporno je da su u kuću porodice Čičak došli Zoran Madžarac (postupak je u odnosu na njega razdvojen, jer je nedostupan državnim organima) i optuženi Vukšić, što u svojim iskazima potvrđuju svedoci-oštećene Jadranka i Anđa Čičak, koje su ih prepoznale. Kako se na pouzdan način nije moglo utvrditi da li je i optuženi Hrnjak bio kod njih, sud je ove navode izostavio iz izreke presude. Utvrđeno je da su muški članovi porodice Čičak otišli u SM Beli Manastir gde su jedno vreme bili zatvoreni (na osnovu izjava svedoka, među njima i Zdjelarevića). Odbranu optuženog Hrnjaka sud je delimično prihvatio, i to u odnosu na redosled izvođenja Čičkova, jer je naveo da su Madžarac i Vukšić iz vozila prvo izveli jednog čoveka kojeg je optuženi Vukšić ubio nožem u vrat. Da je prvi izveden oštećeni Mato Čičak, potvrdio je u svojoj odbrani i optuženi Slobodan Strigić. Sud nije mogao da prihvati deo odbrane optuženog Hrnjaka koji, opisujući ubistvo Mate Čička, navodi da mu je nakon uboda nožem u predeo vrata, Vukšić pucao u glavu, jer za to nije bilo dokaza. Naime, optuženi Strigić i Hrnjak nisu čuli pucanj. Sud nije prihvatio odbranu optuženog Stigića, da nije izlazio iz vozila tom prilikom, već deo odbrane optuženog Hrnjaka, koji je naveo da su njih dvojica izašli iz vozila i bili uz Madžarca i optuženog Vukšića. Odbranu optuženog Slobodana Strigića, da nije pucao u Čičkove, sud nije prihvatio, iz razloga što je veštačenjem utvrđeno da su im povrede mogle biti nanete i puškom koju je, kritičnom prilikom, samo on imao. Sud je utvrdio da su oštećeni ubijeni

na mestu na kojem su kasnije i pronađeni. Odbranu optuženog Vukšića sud nije prihvatio, ocenivši da je nelogično da ubistvo članova porodice Čičak predvodi optuženi Hrnjak, koji je tek došao u Beli Manastir i koji ih nije poznavao. Sud takođe nije prihvatio tu odbranu iz razloga što je optuženi Vukšić tokom postupka čuo odbrane ostalih optuženih, pa je tek nakon toga izmenio svoju odbranu, uskladivši je sa prikupljenim dokazima, a sve u cilju izbegavanja vlastite krivične odgovornosti. Iskaz svedoka Đurkovića sud je ocenio kao neuverljiv, odnosno kao nastojanje da krivičnu odgovornost prebaci na optužene Vukšića i Hrnjaka, a iz razloga jer je ovaj svedok u prijateljskim odnosima sa optuženim Strigićem. Prilikom odmeravanja kazne sud je optuženom Vukšiću kao olakšavajuće okolnosti cenio porodične prilike, a kao otežavajuće okolnosti raniju osuđivanost, okolnosti pod kojima je krivično delo izvršeno i težinu nastupelih posledica. Optuženom Slobodanu Strigiću sud je kao olakšavajuće okolnosti cenio porodične prilike i neosuđivanost, a kao otežavajuće okolnosti pobude iz kojih je krivično delo izvršeno i okolnosti pod kojima je izvršeno. Prilikom odmeravanja kazne optuženom Branku Hrnjaku sud nije našao otežavajuće okolnosti, dok je kao olakšavajuće okolnosti cenio porodične prilike, neosuđivnost i držanje pred sudom.

Fond za humanitarno pravo